

1. *Waar je ook bent,
ik zal het niet weten.
Niet in tijd en afstand te meten.
Ik heb je bij me, diep in mij,
daarom ben je zo dichtbij.*
2. *Stil ben je van ons heengegaan.
Je hebt altijd voor ons klaargestaan.
Geborgenheid en liefde heb je ons gegeven,
zo was je leven.
Je was een schat voor ons allen.
Je te moeten missen zal ons zwaar vallen.*
3. *'t Laatste beetje is nu op,
veel was er te verduren.
Het kaarsje is nu opgebrand,
gedoofd zijn alle vuren.
Voor wie 't aangaat is 't niet erg,
die heeft genoeg geleden.
Wel voor hen die hij achterlaat,
"Vaarwel" en "Rust in vrede".*
4. *Rust nu maar uit, je hebt je strijd gestreden.
Je hebt het als een moedig mens gedaan.
Wie kan begrijpen, wat je hebt geleden?
En wie kan voelen, wat je hebt doorstaan?*
5. *Al heeft zij ons verlaten,
zij laat ons nooit alleen.
Wat wij in haar bezaten,
is altijd om ons heen.
Als zonlicht om de bloemen,
een ieder goed gezind.
Teveel om op te noemen,
door iedereen bemind.*
6. *Wanneer het leven lijden is,
brengt sterven de verlossing.*
7. *De trein naar het hiernamaals,
heeft coupe's genoeg.
Die trein heeft nooit vertraging,
maar komt altijd te vroeg.*
8. *Ga nooit weg zonder te groeten,
ga nooit weg zonder een zoen.
Als je het noodlot zult ontmoeten,
kun je het nooit meer doen.
Ga nooit weg zonder te praten,
dat doet een hart zo'n pijn.
Wat je 's morgens hebt verlaten,
kan er 's avonds niet meer zijn.*
9. *Wij hadden je zo graag
nog bij ons willen houden.
Maar je was moe en had veel pijn.
Nu ben je voor altijd gaan slapen,
en zal immer in onze gedachten zijn.*
10. *Zo veel lieve zorg vroeger.
Zo veel onuitgesproken woorden daarna.
Zo veel leegte nu.*
11. *'t Verlies was er al voor het einde.
de rouw al eer het afscheid kwam.
Toen die ontstellende verwarring,
bezit van je gedachten nam.
Wij voelen mee in je stil verdriet,
nu rouwen wij, doch treuren niet.*
12. *Het werd avond.
Zijn wij uitgevchten, vroeg de man?
Wij zijn uitgevchten, zei de engel.*

*En hij tilde de man op, hield hem tegen het licht
en zei: je bent doorzichtig nu.*

*Laat me maar los, zei de man
en de engel knikte en liet hem los.*
13. *Twee zielen verbonden,
verbonden als één.
Nu weer tezamen,
en nooit meer alleen.*
14. *" Het gemis was zo groot,
jullie zijn nu weer samen."*
15. *Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe een beetje.
En alle beetje's die je sterft,
het is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelf ontgaan,
je zegt: ik ben wat moe.
Maar op een keer dan ben je
aan je laatste beetje toe*
16. *Elk afscheid is
de geboorte van een herinnering*
17. *Als je tot rust komt
En al je zorgen laat wegvloeien,
zal liefde de lege ruimte vullen.
Zo simpel is het .... en niet anders*

18. *De aarde is een stukje liefde kwijtgeraakt
en iets in haar schoonheid is verbleekt
ze herbergt een grenzeloos verdriet
om een dag die niet meer komt
maar ook dankbaarheid
om alle dagen die zijn geweest
in warmte gedeeld met jou*
19. *Als het volle leven,
waarin al het menselijke is verweven,
ongemerkt, geleidelijk aan,
overgaat in alleen bestaan,
ontdaan van pijn en plagen,
van welgevoelen en welbehagen,
dan is aangebroken de tijd
om te wisselen het tijdelijke voor de eeuwigheid.*
20. *Ik zie in je ogen een lichtje
dat fonkelt en straalt, nou en hoe.
Ik schrijft voor jou dit gedichtje
en doe dan je oogjes maar toe.*

*Ik heb in het donker gelopen
maar steeds door jouw lichtjes geleid.
Want of ze nou dicht zijn of open
die lichtjes zie ik altijd.*
21. *Belangrijk is niet alleen de weg die je gaat
maar ook het spoor dat je achterlaat.*
22. *Soms zou ik willen dat gisteren nooit voorbij ging

...omdat vandaag alles zo anders is.*
23. *Wat werd mijn wereld wazig.
Wat werd mijn wereld klein.
Ik kon mij niet herinneren,
wie jullie allemaal zijn.
Soms zag ik iets bekends,
of voelde ik iets vertrouwds.
En was het weer heel even
net zoals vanouds.*
24. *Herinner mij, maar niet in sombere dagen,
als wolkenluchten licht verjagen.
Herinner mij, in stralende zon,
hoe ik was toen ik alles nog kon.*
25. *Als tranen een trap konden bouwen
en herinneringen een brug,
dan klommen we hoog naar de hemel
en namen je gewoon mee terug.*
26. *Afscheid nemen is
met zachte vingers
wat voorbij is dicht doen,
in goede gedachten en herinnering.*
27. *Wegen scheiden zich nu even
en al is het heel vlug,
straks aan het einde van onze bestemming,
zien we elkaar weer terug.*
28. *Als je verdrietig bent,
kijk dan diep in je hart en je zult zien
dat je huilt om wat je vreugde schonk.*
29. *Met mijn hoofd in de wolken,
de wind in mijn rug,
als een vlinder zo vrolijk,
als een vogel zo vlug.
In een luchtkasteel wonen,
met een regenboogbrug,
in de zevende hemel,
en nooit meer terug.*
30. *Ik zal nog altijd grapjes met je maken
we zullen samen door het stille landschap
gaan
nu je mijn handen niet meer aan kunt raken
raak je mijn hart nog duidelijker aan.*
31. *De tijd voegt ons te zamen
onder dezelfde steen
en strengelt onze namen
tot één symbool dooreen.*
32. *Leven is eeuwig,
liefde onsterfelijk
en dood is slechts een horizon.
En die horizon is niets anders dan
de beperking van ons zien*
33. *Afscheid nemen is
losrukken, achterlaten...
en niet kunnen vergeten.*
34. *Als sterren kunnen spreken.
als sterren kunnen zien
zou je dan vanavond
heel eventjes misschien
naar ons willen stralen
en twinkelen als groet
zodat wij hier beneden weten
hoe het zonder jou verder moet.*
35. *Als een bloem, zo is het leven,
't begin is teer en klein.
De een die bloeit uitbundig,
de ander geurt heel fijn.
Sommige bloemen blijven lang,
weer anderen blijven even.
Vraag niet bij welke groep je hoort;
dat is 't geheim van het leven.*

